

Het is zo'n stad die al jaren op je *bucket list* staat, en toch komt het er maar steeds niet van. Want geen tijd, zo weinig vakantiedagen, waar moet je overnachten. Aan al die excuses maken we nu definitief een einde.

TEKST: ANDY ARNTS
BEELD: ANDY & SUSAN ARNTS

Dijon on arrive!

PLACE FRANÇOIS-RUDE
Het meest gefotografeerde plein
van de stad

MASCOTTE VAN DIJON
*Leg je linkerhand op het uiltje.
Ça porte bonheur!*

RUE DE LA LIBERTÉ
*La porte Guillaume (18e eeuw) aan
het begin van de winkelstraat.*

Overal in de stad kom je hem tegen – op het plaveisel, op keuken-schorten, op vlaggen, als pluchebeest, als bonbon: Meneer de Uil, hét symbool van Dijon. En dat allemaal vanwege een op het eerste oog onbeduidend stenen uiltje aan de zijkant van de Notre-Dame de Dijon, dat volgens de overlevering na aanraking met je linkerhand geluk brengt. Alleen al om die reden zou iedereen die Dijon tot nu toe argeloos voorbijreed op weg naar het zuiden voortaan een extra overnachting moeten boeken in of nabij de hoofdstad van de regio Bourgogne-Franche-Comté. Een wandeling door het centrum is bovendien prima in één dag te doen en geeft al meteen een heerlijk vakantiegevoel.

Lunchen bij de draaimolen

Overtuigd? Mooi, dan gaan we van start en parkeren we de auto in parkeergarage Dauphine aan de rue Bossuet. We zijn dan al meteen vlak bij de rue de la Liberté, het winkelhart van de stad waar we de stadstoer gaan beginnen en ook zullen eindigen.

Zodra we de rue de la Liberté rechtsaf zijn ingeslagen, springen twee zaken in het oog. Ten eerste – dames opgelet – zijn landelijke winkelketens als Galeries Lafayette, Minelli en Sephora hier prominent vertegenwoordigd, en is het oude centrum rijk gezegend met middeleeuwse vakwerkhuisen. Een combinatie die uitstekend hand in hand gaat en er een vrolijk geheel van maakt. Die vrolijkheid zet zich voort op het place François-Rude. Naast de fontein met het standbeeld van *Le Vendangeur* (de wijnboer) zien we hier een feestelijke carrousel en het schilderachtig pand van restaurant

Au moulin à vent. Het pleintje is zonder meer een van de meest gefotografeerde spots van de stad. Bovendien kun je er prettig ontbijten of lunchen, want de kaart is goed en de bediening nog beter.

Aan karaktervolle panden sowieso geen gebrek. Wie in Dijon met een artistiek geschoold oog door de straten trekt, zal niet worden teleurgesteld. Op elke gevel kom je verrassingen tegen. Als we na de koffie bij Au moulin à vent de rue des Forges inlopen, zien we na enkele minuten links op nummer 40 het Hôtel Aubriot, een fraai pand, 'recentelijk' gebouwd in 1908, maar wel geheel in middeleeuwse stijl. De oplettende wandelaar ziet hier ook al het eerste goudkleurige driehoekje met een ingegraveerde uil op het plaveisel, want we bevinden ons op 'Le Parcours de la chouette', de uilenroute, uitgezet door het plaatselijke Office de Tourisme om de stad te verkennen.

Onweerstaanbare kruidkoeken

Als we nog even doorlopen zien we deze organisatie vanzelf aan de rechterkant. Het loont de moeite om er even binnen te gaan. Niet alleen zijn daar plattegronden, uilenknuffels, uilenschorten en replica's van eerdergenoemde driehoekjes verkrijgbaar, maar ook vind je achterin de moderne ruimte – geheel onverwachts – een prachtig 18e-eeuws kapelletje, la Chapelle des Élus.

Steken we hier nu de straat over, naar het place Notre-Dame, dan is Mulot & Petitjean, links op nummer 1 een verplicht adres. Dit kleurrijke snoepwinkeltje dankt zijn

PRACHTIGE VAKWERKHUIZEN
*Middeleeuwse
architectuur aan het
place Vauban.*

UILTJES TE KUST EN TE KEUR
*De trots van de stad is in allerlei
varianten te zien en te koop.*

DE SCHONE STADSHEILIGE

Ze werd slechts 26 jaar, maar wordt niettemin gezien als een van de grootste mystici van de laatste eeuwen: Elisabeth 'Sabeth' Catez, een pittige jonge vrouw, die in 1901 op 21-jarige leeftijd haar noviciaat begint in het karmelietessenklooster van Dijon. Ze neemt de kloosternaam Elisabeth de la Trinité aan en wil zich vanaf nu, geïnspireerd door de geschriften van de heilige Theresia van Ávila, uitsluitend gaan wijden aan een leven van eenvoud, gebed en diaconie. Maar het lot beslist anders: Elisabeth krijgt de ziekte van Addison, een binjierinsufficiëntie die indertijd nog niet kon worden behandeld. Ondanks hevige pijnen groeit ze in haar geloof en schrijft ze het gebed O mon Dieu, Trinité que j'adore, dat na haar dood wereldberoemd wordt en inmiddels in vijftig talen is vertaald.

Op 16 oktober 2016 verklaarde paus Franciscus haar heilig, welke gebeurtenis in Dijon groots werd gevierd. Onlangs verschenen haar brieven in een Nederlandse vertaling. Daaruit blijkt haar grote spirituele ontwikkeling: van pure, kinderlijke geloofsbeleving naar doorleefde wijsheid en eruditie.

HEILIGE ELISABETH VAN DE DRIE-EENHEID, VERTELD DOOR HAARZELF – KOEN DE MEESTER
Uitgeverij Carmelitana, € 14,95, www.carmelitana.be

NONNETTES DE DIJON

Wie ze niet heeft geproefd, is niet in Dijon geweest.

wijdverbreide populariteit aan zijn *pain d'épices*, de onweerstaanbare kruidkoeken die het familiebedrijf al sinds 1796 op de markt brengt. Als je die lekkernij eenmaal hebt geproefd, wil je nooit geen Peijnenburg meer. En dan is er nóg zo'n specialiteit, die de kruidkoek zelfs in populariteit overtreft: de nonnettes de Dijon. Het is ondenkbaar om de stad te verlaten zonder hier zo'n feestelijke rol *nonnettes orange* of *nonnettes citron* te hebben gekocht.

Gargouilles, jacquemarts en la chouette

Aan het einde van het plein, ter hoogte van de rue Musette, moet je niet vreemd opkijken als daar een groepje mensen in opperste vervoering de blik naar boven heeft gericht. Vanaf dat punt heb je namelijk goed uitzicht op de magnifieke gevel van de 13e-eeuwse Notre-Dame. Met meer dan vijftig *gargouilles* (waterspuwers), in strakke rijen naast en onder elkaar gerangschikt,

is dit een van de meest unieke uitingen van Bourgondische gotiek. Vergeet ook niet even te kijken naar de opmerkelijke klokkentoren rechts, waarop vier *jacquemarts*, een gezin van mechanische klokkenluidersfiguren, al eeuwenlang de uren van de dag wegslaan. Vader en moeder zijn eenvoudig aan hun kleding herkennen. Zoon en dochter juist door het ontbreken daarvan.

We gaan nu links van de kerk de smalle rue de la chouette in. En we zullen de enigen niet zijn. Want kijk, daar zit ie, tegen de zijmuur van de kerk: la chouette de Dijon, het charmante uiltje waar menigeen al zijn linkerhand op heeft gelegd om geluk af te smeken. Zo was er eens een man wiens huwelijk niet best meer was. Dat drukte zwaar op zijn gemoed en dus begaf hij zich naar de rue de la chouette en vroeg het uiltje om nieuw liefdesgeluk voor hem en zijn vrouw. En ziet: een jaar later waren ze allebei weer dolgelukkig. Allebei met een ander, dat wel.

Onhandige kogelstoter

We laten de uilenroute links liggen en bereiken via het square des Ducs, de rue Longepierre en het place de la Sainte-Chapelle de rue Rameau. Links zien we ons volgende doel in volle glorie oprijzen, de église Saint-Michel. Maar voor we daar zijn, passeren we eerst La Nef, de stadsbibliotheek die in 2009 in de voormalige église Saint-Étienne werd gehuisvest, en vervolgens rechts het Musée Rude. 'Museum' is een wat overdreven benaming voor deze kapel die ooit eveneens onderdeel was van de église Saint-Étienne. Maar de toegang is gratis, dus stappen we even binnen om de fraaie beelden en het enorme bas-reliëf te bewonderen.

MUSÉE DES BEAUX-ARTS DE DIJON

Een van Frankrijks grootste kunstmusea pik je niet eventjes mee tijdens een stadswandeling. Daar moet je minimaal een extra middag voor inplannen. Bewonder de rijke collectie die vele eeuwen overbrugt: van oud-Egyptische sarcofagen en kleurrijke middeleeuwse schilderkunst tot absolute topstukken uit de tijd van het impressionisme en het kubisme.

beaux-arts.dijon.fr

NOTRE-DAME

De imposante façade met meer dan vijftig gargouilles (waterspuwers).

MET ZIJN MEER DAN VIJFTIG WATERSPUWERS IS DE NOTRE-DAME EEN VAN DE MEEST UNIEKE UITINGEN VAN BOURGONDISCHE GOTIEK

MUSÉE RUDE

Kopie van 'La Marseillaise', een van de bas-reliëfs op de Arc de Triomphe in Parijs.

En zo zijn we dan bij de église Saint-Michel aangekomen. Te midden van een rijk beeldhouwde renaissance-façade staat aartsengel Michael in strijd bare houding, het zwaard geheven. Of althans, zo lijkt het, want hand en zwaard zijn in de loop der tijd gesneuveld, waardoor hij er nu een beetje als een onhandige kogelstoter bijstaat.

Binnen in de kerk heerst een fijne, plechtige stilte. De Saint-Michel was de parochiekerk van Élisabeth Catez, alias Sœur Élisabeth de la Trinité (zie pagina 53). Sinds haar heiligverklaring in 2016 is het godshuis een heus bedevaartsoort geworden. Niet alleen Élisabeths relieken bevinden zich in de speciaal voor haar ingerichte kapel, ook vlaggen, foto's, boekenleggers en bidprentjes verwijzen met gretige devotie naar Dijons kersverse stadsheilige.

Water tegen je derrière

Tijd nu voor wat wereldse ontspanning. We lopen daarvoor naar het place de la Libération. Hier wordt het bourgondische leven ten volle gevierd onder grote parasols op de terrassen. Kinderen vermaken zich met de vrolijk spuitende fonteinjes die, dan laag, dan weer hoog, bijdragen aan het levendige karakter van het plein. Stilletjes hopen ze dat iemand nietsvermoedend zo'n laag fonteinje oversteekt en schielijk een waterstraal tegen zijn derrière krijgt. Wat helaas niet gebeurt.

Wie op een van de zonnige terrassen neerstrijkt, met het verrukkelijke uitzicht op het paleiselijke Musée des Beaux-Arts (zie kader) en een keur aan passanten van diverse pluimage, moet oppassen om hier niet de hele middag te blijven hangen. Dat zou zonde zijn, want we hebben maar één dag, onthoud dat!

CARNET DE VOYAGE

Algemeen

OFFICE DE TOURISME DE DIJON MÉTROPOLE
Openingstijden: Ma. t/m za.: 9.30 – 18.30 uur | Zo. en feestdagen: 10.00 – 18.00 uur.
11 rue des Forges
destinationdijon.com

COMITÉ RÉGIONAL DU TOURISME DE BOURGOGNE-FRANCHE-COMTÉ
bourgognefranchecomte.com

Parkeren

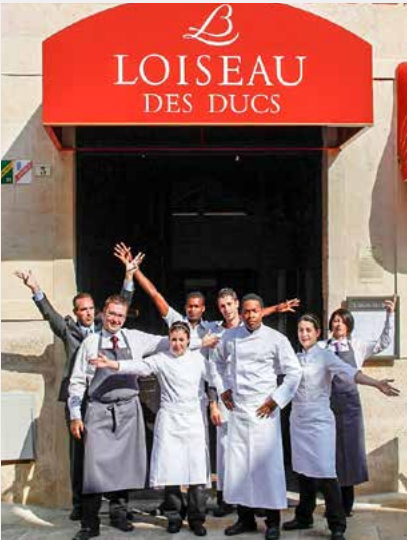
DAUPHINE
17 rue Bossuet
Zeer centraal gelegen, nabij de rue de la Liberté en precies onder het Centre commercial Dauphine.

Eten en drinken

LA DAME D'AQUITAINE
23 place Bossuet
Tegenover het théâtre Dijon Bourgogne is het chic dineren in een intieme, sfeervol verlichte 13e-eeuwse crypte. Uniek concept: je betaalt een basisbedrag van € 29,- dat je vervolgens kunt aanvullen met laaggeprijsde regionale specialiteiten (bv. 5 euro voor een carpaccio de noix de gigot d'agneau).
ladamedaquitaine.fr

LOISEAU DES DUCS
3 rue Vauban
Bijzonder elegant en sfeervol restaurant, gevestigd in het 16e-eeuwse Hôtel de Talmay, vlak bij het hertogelijk paleis. Verfijnde Bourgondische specialiteiten, met veel creativiteit samengesteld en opgediend. Prijsklasse: gemiddeld tot duur.
bernard-loiseau.com

Pizzeria La Pizz'zola
6 place Émile Zola
Eerlijke pizza's, pasta's en vleesgerechten, prima huiswijnen en feestelijke desserts voor een zeer schappelijke prijs aan een schilderachtig pleintje.

Slapen

GRAND HÔTEL LA CLOCHE
14 place Darcy
Omdat Dijon halverwege de route naar Zuid-Frankrijk ligt, is de directe omgeving van de stad bezaaid met de meest uiteenlopende slaapgelegenheden. Wil je je echter een keer goed in de watten laten leggen in het centrum van de stad, kies dan voor het Grand Hôtel la Cloche, een populaire stopover voor de internationale jetset. Met een beetje geluk loop je er Catherine Deneuve tegen het bevallige lijf. Daar betaal je dan ook aardig voor, met kamerprijzen van 129 tot 930 euro per nacht.
hotel-lacloche.com

Regionale specialiteiten

MULOT & PETITJEAN
1 place Notre Dame
Niet te versmaden lekkernijen als pains d'épices en nonnettes.
mulotpetitjean.fr

MOUTARDE MAILLE
32 rue de la Liberté
Een internationaal begrip. Dé mosterdspecialist van Dijon met een geweldig assortiment.
fr.maille.com

COMTESSE DU BARRY
31 rue de Forges
Al het goede van Franse bodem. En aan de lokale mosterd natuurlijk ook geen gebrek.
boutiques.comtessedubarry.com

STILLETJES HOPEN ZE DAT IEMAND ZO'N
LAAG FONTEINTJE OVERSTEEKT EN
SCHIELIJK EEN WATERSTRAAL TEGEN
ZIJN DERRIÈRE KRIJGT

PLACE DE LA LIBÉRATION
De grandeur van het bourgondische leven.

PLACE ÉMILE ZOLA
*Weinig toeristen kennen dit
gemoedelijke pleintje, even buiten de
uilenroute.*

Na één glas – nou vooruit, twee dan – gaan we weer verder. We slaan de rue Vauban in en zien halverwege aan de koperen driehoekjes op het plaveisel dat de uilenroute hier ook doorheen voert. In de bocht met de rue Admiral Roussin (place Vauban) ontdekken we een paar prachtige vakwerkhuisen. Ook cafés, maar nee, we geven niet toe en stappen vastberaden voort richting de chapelle des Carmélites (hoek rue Victor Dumay en rue Sainte-Anne). De kapel is vermoedelijk gesloten en dat is maar goed ook, want de façade is al fraai genoeg en we moeten doorlopen om via de chapelle Saint-Anna, onderdeel van het couvent des Bernardines, op tijd het place Émile Zola te bereiken voor het diner.

Te oordelen naar het ontbreken van zijn typische driehoekjes vindt Meneer de Uil het place Émile Zola kennelijk niet interessant. Wij wel, want het is een verrassend, lommerrijk pleintje met een mooie, rustieke fontein en een keur aan restaurantjes die allemaal stipt om 19.00 uur opengaan om hun – voornamelijk plaatselijke – gasten te bedienen. Dat in ieder geval één horeca-eigenaar zijn klas-siekers kent, blijkt wel uit het feit dat hij zijn restaurant 'L'Assommoir' heeft genoemd, naar Zola's beroemde roman uit 1876.

Tant de choses à voir
Na het diner verlaten we het place Émile Zola en lopen we via de rue Monge langs drie juwelen van westerse beschaving: het théâtre Dijon Bourgogne, de église Saint-Philibert (rue Danton) en de gotische Cathédrale Saint-Bénigne de Dijon (place Saint-Bénigne). Natuurlijk moeten we hier even binnen kijken, ondanks dat onze voeten hun quotum voor de dag inmiddels wel hebben bereikt.

Gelukkig is het einde in zicht. De rue du Dr. Maret leidt ons naar de triomfboog aan het begin van de rue de la Liberté, waar we eerder vandaag onze stadstour begonnen. Als je goed rondkijkt, zie je dat zich in deze straat behalve eerdergenoemde winkelketens ook opvallend veel opticiens hebben gevestigd. Begrijpelijk, want *il y a tant de choses à voir à Dijon!* ■

